Ksiądz Profesor Wincenty Granat

INFORMACJE **Życie** **Dzieła** **Literatura**

Na skróty:
Sługa Boży, ks. p
pisarz, pedagog,
Jeden z najwybit
teologów dogmat
1900-1979

ŻYCIE:

Urodził się 1 kwietnia 1900 w Ćmielowie. Jego rodzicami byli: Jan, robotnik w fabryce porcelany i Antonina z Jedlickich. Po ukończeniu szkoły elementarnej kontynuował naukę w Gimnazjum Męskiej Szkoły Filologicznej w Sandomierzu.

W 1918 roku wstąpił do sandomierskiego Seminarium Duchownego, które ukończył uzyskując dyplom i święcenia subdiakona. Biskup Marian Józef Ryx skierował go na dalsze specjalistyczne studia do Rzymu na Uniwersytecie Gregoriańskim. Studiował razem ze swoim przyjacielem, przyszłym biskupem Piotrem Gołębiowskim. W 1924 roku przyjął w Katedrze sandomierskiej święcenia kapłańskie i wrócił do Rzymu, by kontynuować studia, które zakończył dwoma doktoratami: z filozofii i teologii. Po powrocie został prefektem szkół powszechnych w Radomiu, a w 1929 roku nauczycielem religii w Państwowym Seminarium Nauczycielskim Męskim.

Brał udział w pracach organizacji młodzieżowych, prowadził wykłady dla społeczności Radomia. Zajmował się także działalnością społeczną i charytatywną. Od 1931 roku był dyrektorem Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia Świętego Wincentego a Paulo, które niosło pomoc osobom będącym w trudnej sytuacji materialnej i moralnej.

W 1933 roku został profesorem WSD w Sandomierzu uczył m.in. logiki, kosmologii, psychologii i ontologii). Dwa lata później pełnił funkcję kierownika duchownego Niższego Seminarium Liceum Kurii Diecezjalnej w Sandomierzu. W 1935 roku powierzono mu także obowiązek cenzora książek i wydawnictw. W czasie okupacji działał w tajnym nauczaniu na tzw. kompletach. Pracę pedagogiczną i badawczą łączył z wykładami oraz publikacjami artykułów i skryptów.

W roku 1952 rozpoczął prowadzenie wykładów i seminariów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, godząc je z dotychczasowymi zajęciami w sandomierskim Seminarium Duchownym. Początko pracował jako zastępca profesora, w latach 1956-1960 jako docent i 1961- 1970 jako profesor. Będąc kierownikiem katedry teologii dogmatycznej, pracował także w Towarzystwie Naukowym KUL, gdzie w latach 1963-1970 pełnił funkcję prezesa; członek komitetu redakcyjnego Encyklopedii Katolickiej T. I-III, "Roczników Teologiczno-Kanonicznych" oraz "Zeszytów Naukowych KUL".
W Lublinie zamieszkał na stałe w 1956 roku. W 1965 został rektorem KUL, z powodu kłopotów zdrowotnych zrzekł się jednak tej funkcji w 1970 roku, opuścił Lublin i zamieszkał w Niezdowie (w domu Sióstr Służek NMP Niepokalanej), poświęcając się pracy naukowej i duszpasterskiej. W sierpniu 1977 roku wrócił do Sandomierza, gdzie pracował nad rozpoczętymi artykułami i książkami, pomagał w duszpasterstwie, głosił niedzielne homilie, spowiadał.
Z uwagi na osobistą postawę wiary ks. Wincentego Granta został podjęty jego proces beatyfikacyjny

DOROBEK:

- wiele haseł w Encyklopedii Katolickiej
- szereg prac książkowych o charakterze filozoficzno-teologicznym
- Dogmatyki Katolickiej T. I-IX Lublin 1959-67
- Ku człowiekowi i Bogu w Chrystusie T. I-II, Lublin 1972-74 (przepracowana w duchu II Soboru Watykańskiego "Dogmatyka Katolicka")
- Teodycea, Lublin 1962,
- Osoba ludzka. Próba definicji, Sandomierz 1961
- U podstaw humanizmu chrześcijańskiego, Poznań 1976
- Wybór pism ks. Wincentego Granata, Warszawa 1984 (wydanie pośmiertne),

- Personalizm chrześcijański. Teologia osoby ludzkiej, Poznań 1985.
- Redaktor prac zbiorowych, m.in.
  - Jezus Chrystus. Historia i tajemnica, Lublin 1988
  - Z zagadnień kultury chrześcijańskiej

.

LITERATURA:

- H.I. Szumił, Ksiądz Wincenty Granat nauczyciel chrześcijańskiej doktryny i jej realizator (1900-1979), [w:] Chrześcijanie, XI 9-32, Warszawa 1983
- Granat W., [w:] Encyklopedia Katolicka, T. 6, 38-40, Lublin 1993

UWAGA! Prezentowany powyżej materiał zaczerpnięto z: WIKIPEDIA

Główna * Góra * Zamknij

Copyright © 2006 by CFS
Uwagi i komentarze do strony: ...
Aktualizacja: 2 listopad 2006
Opracowanie materiału, tworzenie strony i grafika: ks. MReczek